EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.10.2024
COM(2024) 474 final

ANNEX 5

BILAG

til

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten

Bilag V: Slutmodtagere under genopretnings- og resiliensfaciliteten

Dette bilag præciserer yderligere begrebet slutmodtagere under forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og omfanget af offentliggørelsen af data om de 100 slutmodtagere, der modtager det største finansieringsbeløb til gennemførelse af foranstaltninger inden for genopretnings- og resiliensfaciliteten, jf. artikel 25a i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Hvem er en slutmodtager under genopretnings- og resiliensfaciliteten?

Definition

Definitionen af slutmodtagere følger direkte af artikel 22, stk. 2, litra d), i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. I henhold til denne bestemmelse er en slutmodtager den sidste enhed, der modtager midler til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten, som ikke er en kontrahent eller en underleverandør. Dette skal holdes adskilt fra støttemodtagerne, som under faciliteten er medlemsstaterne. I mangel af en anden definition af slutmodtagere i andre artikler i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten skal definitionen i artikel 22, stk. 2, litra d), anvendes systematisk ved fortolkningen af andre bestemmelser i forordningen, navnlig artikel 25a, i overensstemmelse med fælles fortolkningsprincipper og for at sikre en ensartet og konsekvent gennemførelse af forordningen.

Nogle centrale begreber i definitionen kræver en mere detaljeret forklaring:

- "*den sidste enhed*": En slutmodtager kan enten være en fysisk (f.eks. en borger) eller en juridisk person (f.eks. et ministerium, et offentligt organ, en regional eller en lokal myndighed, en forening, en velgørende organisation eller en virksomhed). Mellemliggende modtagere af midler (f.eks. ministerier eller agenturer, der ikke er den ordregivende myndighed, men som blot fordeler midlerne videre) bør ikke betragtes som den sidste enhed (se også afsnittet nedenfor for yderligere vejledning).
- "*der modtager midler*": For at blive betragtet som en slutmodtager skal enheden have modtaget en pengeoverførsel[1] til de formål, der er angivet i den relevante foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten som fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse.

[1] Hvis slutmodtageren er en (regional/lokal) offentlig myndighed, kan der ikke altid være tale om en pengeoverførsel mellem de forskellige offentlige myndigheder. I sådanne tilfælde kan dette derfor også omfatte tildelingen af budgetbetalingsbevillinger, dvs. de beløb, der stilles til rådighed i et budget til gennemførelse af betalinger i overensstemmelse med budgetforpligtelserne.

- "*til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten*": Slutmodtageren modtager midler fra det nationale budget til at gennemføre en foranstaltning i Rådets gennemførelsesafgørelse.
- "*som ikke er en kontrahent eller underleverandør*": I artikel 22, stk. 2, litra d), i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten nævnes slutmodtagere som særskilte enheder i forhold til kontrahenter og underleverandører[2].

Specifikt i forbindelse med listen over de 100 største slutmodtagere kræves det i artikel 25a, stk. 2, litra c), at "*beløb, som er modtaget af hver modtager*" indgår i de offentliggjorte oplysninger. I denne forbindelse er tilsagn om midler og den blotte underskrivelse af en retlig forpligtelse (f.eks. tildeling af kontrakt) i forhold til slutmodtageren ikke tilstrækkeligt til at fastslå, at der er modtaget et beløb, da denne bestemmelse (og den korrekte identifikation af de slutmodtagere, der har modtaget det højeste beløb) skal baseres på betalinger, der har fundet sted[3].

Offentlige myndigheder

Det skal afgøres **i hver enkelt foranstaltnings tilfælde**, hvem der er slutmodtageren, herunder hvis en offentlig myndighed er den sidste enhed, der modtager midler (bortset fra en kontrahent eller underleverandør). Et eksempel på, at en offentlig myndighed kan betragtes som slutmodtageren, er opførelsen af et offentligt hospital, hvis den offentlige myndighed modtager midler og indgår direkte byggeaftaler med entreprenører uden at inddrage yderligere mellemmænd.

Hvis den offentlige myndighed derimod overlader det til en anden enhed at undertegne de kontrakter, der er nødvendige for at gennemføre foranstaltningen, således at den offentlige myndighed ikke undertegner direkte kontrakter med kontrahenterne, skal den enhed, der modtager midler og undertegner kontrakterne, betragtes som slutmodtageren. Dette kan f.eks. være tilfældet, når den offentlige myndighed anvender et særskilt organ til gennemførelse af en foranstaltning, som tilrettelægger udbuddet og undertegner kontrakterne med kontrahenten.

Gennemførelsesorganer, der forvalter midler (f.eks. forvalter indirekte finansieringsprogrammer for SMV'er eller et statsligt organ, der forvalter betalingsstrømme til andre offentlige myndigheder), betragtes normalt ikke som slutmodtagere af en given foranstaltning af ovennævnte årsager.

[2] Hvis en ordregivende myndighed indgår aftaler direkte med kontrahenterne om gennemførelsen af foranstaltningen under genopretnings- og resiliensfaciliteten, er denne ordregivende myndighed slutmodtageren (se yderligere eksempler på, at offentlige enheder er slutmodtagere af foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten nedenfor). Der kan også være tilfælde, hvor et særskilt organ eller en privat virksomhed anvender kontrahenter, i hvilket tilfælde organet eller den private virksomhed bør betragtes som slutmodtageren.

[3] Dette berører ikke forpligtelsen i artikel 22, stk. 2, litra d), nr. i)-iii), i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten til at indsamle data om slutmodtagere, kontrahenter, underleverandører og reelle ejere med henblik på revision og kontrol og for at give sammenlignelige oplysninger om anvendelsen af midler allerede i forpligtelsesfasen (dvs. når tilskudsaftalen eller kontrakten indgås).

Der er også tilfælde, hvor en offentlig myndighed kan have en dobbelt rolle, idet den forvalter midler til én foranstaltning og er slutmodtageren af en anden. Det er vigtigt at bemærke, at den offentlige myndighed i dette tilfælde ikke vil blive betragtet som en slutmodtager af den første foranstaltning, mens den skal betragtes som en slutmodtager af den anden foranstaltning.

Selv om fastlæggelsen af, hvem der er slutmodtageren, altid skal foretages for hver enkelt foranstaltning på grundlag af den ovenfor beskrevne definition, gives der nedenfor en række eksempler på, hvor slutmodtageren er en offentlig myndighed. I alle sådanne tilfælde er det offentlige organ den sidste enhed, der modtager midler til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og som ikke er kontrahent eller underleverandør:

1. **I en helt igennem offentlig investering**, **hvor et offentligt organ modtager midler til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der gavner det offentlige rum**. F.eks. er det græske ministerium for infrastruktur og transport udpeget som slutmodtageren for anlæggelsen af hovedvejen i det centrale Grækenland, mens kontrahenterne og underleverandørerne til motorvejsprojektet ikke er slutmodtagere. I et andet eksempel i Tyskland er undervisningsministerierne i de forskellige tyske delstater slutmodtagere af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som de bruger til at købe de digitale enheder, der stilles til rådighed for individuelle offentligt ejede skoler.
2. **Hvis et offentligt organ modtager midler til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der indebærer levering af tjenesteydelser til den private sektor og/eller borgerne.** Der er to mulige scenarier:
    i. Den **offentlige myndighed kan selv levere tjenesteydelsen,** som det er tilfældet med det biotekniske uddannelsescenter Ljubljana, som vil tilbyde uddannelse til mentorer i virksomheder, eller de akademiske lægecentre i Amsterdam og Maastricht i Nederlandene, som modtager tilskud til levering af e-sundhedstjenester til patienter i deres hjem.
    ii. Det offentlige organ kan **outsource leveringen af tjenesteydelserne**, som det er tilfældet med digitaliseringsmyndigheden i Rumænien, som finansierer et program, der giver adgang til opkvalificering/omskoling af SMV-ansatte på grundlag af ansøgninger fra deres arbejdsgivere, og hvor uddannelserne tilbydes af udvalgte uddannelsesvirksomheder (direkte betalt for deres tjenester af digitaliseringsmyndigheden i Rumænien). Disse uddannelsesvirksomheder er kontrahenter, og de kan derfor ikke betragtes som slutmodtagere.

Både i nr. i) og ii), er slutmodtagerene de offentlige organer, der modtager midler til de relevante foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Holdingselskaber

Hvis der er tale om et holdingselskab, der ejer/kontrollerer flere selskaber, skal det vurderes **i hvert enkelt tilfælde**, om en koncern udgør én slutmodtager i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Hvis kontrakten, tilskuddet eller det tilsvarende instrument tildeles holdingselskabet, afhænger afgørelsen af, hvem der er slutmodtager, af, på hvilket grundlag kontrakten, tilskuddet eller det tilsvarende instrument blev tildelt. Hvis den "kun" blev tildelt til holdingselskabet (dvs. ikke til et eller flere selskaber, der er en del af koncernen), er slutmodtageren alene holdingselskabet. Hvis den blev tildelt direkte til virksomheder, der er en del af koncernen, vil alle de involverede enheder ligeledes blive betragtet som slutmodtagere. Hvis den blev tildelt datterselskabet (dvs. ikke holdingselskabet eller selskaber, der er en del af koncernen), er datterselskabet slutmodtageren.

Slutmodtagere af reformer og nulomkostningsforanstaltninger

"Nulomkostningsforanstaltninger" er foranstaltninger, for hvilke medlemsstaterne ikke medregnede nogen forventede omkostninger i det forudgående "omkostningsoverslag", der blev indgivet sammen med deres genopretnings- og resiliensplaner[4]. Selv om dette hovedsagelig omfatter reformer, er der også sådanne tilfælde for investeringer.

Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten skelner ikke mellem foranstaltninger, der omfattede forventede omkostninger, og foranstaltninger, der ikke omfattede forventede omkostninger. I den forbindelse finder de forpligtelser, der gælder for foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten vedrørende indsamling og lagring af data om slutmodtagere, anvendelse, uanset om en foranstaltning havde forventede omkostninger. I overensstemmelse med artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten er det afgørende, om der har været "*[anvendt] midler i forbindelse med foranstaltninger, som støttes af faciliteten*"[5] , hvor "midler" skal forstås som enhver offentlig finansiering, der er modtaget i forbindelse med foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanen, det være sig fra nationale kilder eller EU-kilder (ikke begrænset til genopretnings- og resiliensfaciliteten), i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, litra d), nr. iv).

[4] Mange genopretnings- og resiliensplaner indeholder foranstaltninger, for hvilke medlemsstaten ikke har fremlagt nogen anslåede omkostninger, såkaldte "nulomkostningsforanstaltninger". Selv om medtagelsen af nulomkostningsforanstaltninger ikke øger medlemsstatens finansielle tildeling, knytter den udbetalingen af støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til opfyldelsen af de milepæle og mål, der er knyttet til gennemførelsen af disse foranstaltninger.

[5] Dette berører ikke artikel 9 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, som fastsætter følgende: *Reformer og investeringsprojekter kan modtage støtte fra andre EU-programmer og -instrumenter, forudsat at denne støtte ikke dækker de samme omkostninger*. Med hensyn til eventuel dobbeltfinansiering kan der, hvis medlemsstaten ikke har anmeldt nogen omkostninger under genopretnings- og resiliensplanen – dvs. det er en nulomkostningsforanstaltning – pr. definition derfor ikke være tale om dobbeltfinansiering af en sådan foranstaltning.

- I det omfang der er tale om en sådan anvendelse af offentlige midler (uanset hvad de forventede omkostninger var), skal enheder, der er de sidste til at modtage sådanne midler, betragtes som slutmodtagere.
- I det omfang der ikke er en sådan anvendelse af offentlige midler (uanset hvad de forventede omkostninger var), er der ingen slutmodtager.

Selv om forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke indfører nogen sondring med retlige konsekvenser mellem reformer og investeringer, antages det i forbindelse med reformer, at nulomkostningsreformer ikke medfører nationale udgifter. En sådan antagelse kan afkræftes, hvis Rådets gennemførelsesafgørelse klart indeholder bestemmelser om nationale udgifter (f.eks. gennemførelse af et udbud med henblik på indkøb af en undersøgelse).

Indberetning med henblik på offentliggørelse af data om de 100 største slutmodtagere

I henhold til artikel 25a i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten skal medlemsstaterne indberette oplysninger om de 100 slutmodtagere, der modtager det største finansieringsbeløb under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Med henblik herpå skal den samlede finansiering, der modtages til gennemførelsen af enhver foranstaltning, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten (uanset om den støttes med tilbagebetalingspligtig eller ikketilbagebetalingspligtig støtte) i genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid, tages i betragtning, dvs. al offentlig finansiering, der er nødvendig for at gennemføre den eller de relevante milepæle eller mål i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse. Det modtagne finansieringsbeløb skal beregnes kumulativt fra den 1. februar 2020 indtil indberetningstidspunktet for hver slutmodtager på tværs af alle foranstaltninger, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Medlemsstaterne skal tage hensyn til enhver foranstaltning, der indgår i deres genopretnings- og resiliensplaner, og hvor der allerede er foretaget en udbetaling til en slutmodtager, uanset om medlemsstaten allerede har opfyldt de relevante milepæle og mål, indgivet en betalingsanmodning eller modtaget finansiering under faciliteten. Dette skyldes, at medlemsstaterne modtager udbetalinger efterfølgende, når Kommissionen har vurderet, at de relevante milepæle og mål er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis (og uafhængigt af eventuelle afholdte udgifter).

Data, som skal indberettes

I artikel 25a i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten præciseres det, hvilke data der skal offentliggøres, nemlig:

a. hvis der er tale om en juridisk person, modtagerens fulde juridiske navn og moms- eller skatteregistreringsnummer, hvis et sådant findes, eller en anden entydig identifikator på nationalt plan
b. hvis der er tale om en fysisk person, modtagerens for- og efternavn
c. det beløb, som er modtaget af hver modtager, og de tilknyttede foranstaltninger, hvortil en medlemsstat har modtaget finansiering gennem faciliteten.

Ud over kravene i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten opfordres medlemsstaterne desuden til at fremlægge yderligere oplysninger om de specifikke projekter, der modtager midler fra deres genopretnings- og resiliensplan (f.eks. placering, gennemførelsesstatus, modtaget beløb), som derefter også vil indgå i det interaktive kort over projekter, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten, som findes på genopretnings- og resiliensfacilitetens websted.

Medlemsstaterne kan offentliggøre en liste, der går ud over det minimum på 100, der er fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Hvornår skal der indberettes

Den ændrede forordning om genopretnings- og resiliensfaciliteten fastsætter ikke en specifik frist for medlemsstaterne til at ajourføre dataene om de (mindst) 100 største slutmodtagere. Den indfører dog en forpligtelse for medlemsstaterne til at ajourføre disse offentliggjorte data to gange om året. Eftersom Kommissionen skal centralisere og offentliggøre dataene, har den opfordret medlemsstaterne til at ajourføre de data, der offentliggøres på deres nationale portaler, og til at dele disse ajourførte data med Kommissionen samtidig med den halvårlige rapportering i april og oktober.

Overvejelser vedrørende personoplysninger i forbindelse med offentliggørelsen af data om de 100 største slutmodtagere

I overensstemmelse med artikel 25a, stk. 4, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og for at sikre proportionalitet og respekt for privatlivets fred, skal den pågældende medlemsstat, hvis slutmodtagerne er fysiske personer, og hvis der offentliggøres personoplysninger, fjerne oplysningerne to år efter udgangen af det regnskabsår, hvor finansieringen er betalt til slutmodtageren. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis der offentliggøres personoplysninger, dvs. når slutmodtageren er en fysisk person. Desuden finder bestemmelsen ikke anvendelse fra datoen for offentliggørelsen, men "*to år efter udgangen af det regnskabsår, hvor finansieringen er betalt til slutmodtageren*." Dette kræver, at oplysningerne ikke slettes to år efter *offentliggørelse*, men to år efter udgangen af det regnskabsår, hvor den pågældende modtager sidst modtog midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Medlemsstaterne skal ajourføre oplysningerne to gange om året og kan vælge at slette gamle datasæt efter to år (medmindre sådanne datasæt indeholder personoplysninger, i hvilket tilfælde sådanne oplysninger skal slettes, jf. foregående afsnit). Kommissionen minder om, at fortegnelser skal opbevares, selv efter at ovennævnte oplysninger er slettet fra det offentlige domæne, i overensstemmelse med finansforordningens artikel 132, som der også henvises til i finansieringsaftalens artikel 11, stk. 1, litra d), og, hvor det er relevant, låneaftalens artikel 20, stk. 1, litra d).

Ikke desto mindre bør oplysninger, der er fjernet på dette grundlag, fortsat tages i betragtning ved beregningen af det konsoliderede beløb, der er modtaget, hvis den samme fysiske person modtager yderligere finansiering.

Desuden finder nogle få undtagelser fra offentliggørelsen af data anvendelse på genopretnings- og resiliensfaciliteten, jf. artikel 25a, stk. 3, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, med henvisning til finansforordningens artikel 38, stk. 3. Det drejer sig om følgende tilfælde:

- uddannelsesstøtte udbetalt til fysiske personer og enhver anden direkte støtte, der udbetales til fysiske personer med særligt stort behov, såsom arbejdsløse og flygtninge (artikel 191, stk. 4, litra b), i finansforordningen)
- kontrakter med meget lav værdi, der tildeles eksperter, som udvælges på grundlag af deres faglige kapacitet (artikel 237, stk. 2, i finansforordningen), samt kontrakter med meget lav værdi på under 15 000 EUR (det beløb, der er omhandlet i punkt 14.4 i bilag I til finansforordningen).
- finansiel støtte ydet gennem finansielle instrumenter på under 500 000 EUR
- hvor en sådan offentliggørelse risikerer at udgøre en trussel mod de pågældende personers eller enheders rettigheder og frihedsrettigheder som beskyttet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller at skade modtagernes kommercielle interesser.

I artikel 25a, stk. 3, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og i overensstemmelse med administrativ praksis kræves der ikke offentliggørelse af oplysninger om slutmodtagere af finansiel støtte ydet under direkte forvaltning for beløb under 15 000 EUR (jf. indberetningsundtagelsen i henhold til finansforordningen for "kontrakter med meget lav værdi, der tildeles eksperter, som udvælges på grundlag af deres faglige kapacitet (finansforordningens artikel 237, stk. 2), samt kontrakter med meget lav værdi på under 15 000 EUR").

Under alle omstændigheder er det usandsynligt, at modtagerne af sådanne lave værdier kommer på listen over de 100 største slutmodtagere, som medlemsstaterne skal offentliggøre i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Overvejelser vedrørende beløb, der skal indberettes med henblik på offentliggørelse af data om de 100 største slutmodtagere

De midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som en slutmodtager har modtaget, jf. artikel 25a, stk. 2, litra c), skal indberettes i EUR. Beløb modtaget i andre valutaer skal omregnes til EUR ved hjælp af den seneste månedlige omregningskurs, som Europa-Kommissionen har anvendt (InforEuro: https://commission.europa.eu/funding-tenders/procedures-guidelines-tenders/information-contractors-and-beneficiaries/exchange-rate-inforeuro_da) alt efter hvad der er relevant for indberetningsdatoen, dvs. at den gældende omregningskurs skal vælges så tæt som muligt på indberetningsdatoen.